

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA I CIVILA

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 26 Februarie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE	XXXXXXXX
Judecător	XXXXXXXX
Judecător	XXXXXXXX
Grefier	XXXXXXXX

Pe rol se află judecarea apelului declarat de pârâțul XXXXXXXXXXXXXXXX împotriva sentinței civile nr. 925/2019 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar civil nr. 2142/107/2018, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează procedura de citare legal îndeplinită, faptul că apelantul a depus punct de vedere cu privire la cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, intimații prin avocat, au depus dovada comunicării cu apelanta a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție conform celor dispuse de către instanță la termenul anterior și s-a solicitat judecarea în lipsă.

Se constată că prin cererea de apel, apelantul XXXXXXXXXXXXXXXX a formulat cerere de judecare a cauzei în lipsă și faptul că a formulat punct de vedere cu privire la cererea intimaților de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, aflat la filele 202-203 din dosar.

CURTEA DE APEL

Analizând actele și lucrările dosarului cu referire la cererea intimatelor reclamante având ca obiect sesizarea Înaltei Curți de casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

I. Curtea constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a prevederilor art.14 din Regulamentul aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.547 din 26 mai 2010, Regulament privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

Din aceste texte legale nu reiese cu claritate dacă sporul pentru condiții de muncă deosebit de periculoase (grupa I) de 75 % prevăzut în anexa 2 lit. B pct.4 din Ordinul nr.547/2010 se calculează la salariul de bază din luna decembrie 2009 sau acest spor se stabilește și se plătește prin raportare la salariul de bază al lunii pentru care se acordă sporul în discuție.

Obiectul cauzei îl constituie solicitarea reclamantelor XXXXXX, XXXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX ș.a (în total 61 de reclamante), angajate ale XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, de obligare a pârâtului XXXXXXXXXXXXXXXX să calculeze și să le plătească sumele de bani care reprezintă diferențele dintre drepturile salariale cuvenite și cele efectiv încasate în perioada 05.09.2015 -01.12.2016 prin raportarea sporului pentru condiții de muncă la salariul de bază al fiecărei luni care se include în acest interval de timp .

În toate anexele din Regulamentul aprobat prin HG.nr.153/2018 este prevăzut că sporurile pentru condiții de muncă se raportează la salariul de bază.

Față de cele astfel expuse reclamantele au solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și obligarea pârâtului la plata în favoarea lor a drepturilor bănești cuvenite și neachitate, respectiv să calculeze și să plătească fiecărui reclamant sumele de bani reprezentând diferențele dintre drepturile salariale cuvenite și cele încasate efectiv, prin calcularea sporului pentru condiții de muncă raportat la salariul de bază, potrivit normelor legale în vigoare.

Reclamantele au considerat că au fost prejudiciate de pârât ca urmare a neacordării acestor drepturi bănești de natură salarială, motiv pentru care au solicitat să fie obligat pârâtul la plata daunelor moratorii în cuantumul dobânzii legale, calculate de la data scadenței fiecărei obligații până la data achitării integrale a debitului în condițiile art. 1535 Cod civil.

De asemenea solicită obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată în temeiul art. 453 al 1 Cod procedură civilă.

În drept s-au invocat prevederile Legii - Cadru 284/2010 și actele normative subsecvente acesteia, Legea 153/2017, Regulamentele de sporuri aprobate prin Ordinul nr.574/2010 și HG. nr. 153/2018, art. 1535 Cod civil, art. 453 alin. 1 Cod procedură civilă, Codul muncii.

2. Prin întâmpinare (anexa 2 la prezenta încheiere) pârâtul XXXXXXXXXXXXXXXX a solicitat respingerea acțiunii civile ca fiind netemeinică și nelegală, susținând în esență că a procedat în mod corect la stabilirea salariilor și calculul tuturor drepturilor salariale care au fost și sunt acordate salariaților unității, cu respectarea tuturor prevederilor legale aplicabile pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice și respectiv pentru Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”.

3. Reclamantele au formulat precizare de acțiune (anexa 3 la prezenta încheiere) prin care au solicitat admiterea acțiunii după cum urmează, respectiv :

A. Obligarea pârâtului XXXXXXXXXXXXXXXX, să calculeze și să plătească reclamantelor asistente medicale, sumele de bani reprezentând diferențele dintre drepturile salariale cuvenite și cele încasate efectiv pentru fiecare membru de sindicat în parte, pentru perioada : 01.09.2015-01.12.2016 , prin calcularea sporului pentru condiții de muncă raportat la salariul de bază din fiecare lună aferentă în parte și nu la altă bază de calcul , sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei obligații și până la achitarea integrală a sumelor;

B. Obligarea pârâtului XXXXXXXXXXXXXXXX, să calculeze și să plătească reclamantelor (înfiriere, îngrijitoare și registrator medical), sumele de bani reprezentând diferențele dintre drepturile salariale cuvenite și cele încasate efectiv pentru fiecare membru de sindicat în parte, pentru perioada : 01.09.2015- 01.12.2016 și 01.01.2019 în continuare sau până la pronunțarea sentinței, prin calcularea sporului pentru condiții de muncă raportat la salariul de bază din fiecare lună aferentă în parte și nu la altă bază de calcul, sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei obligații și până la achitarea integrală a sumelor.

C. Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

În cuprinsul precizării de acțiune reclamantele au învederat că prin intâmpinarea formulată pârâtul recunoaște ca acest spor pentru condiții de muncă a fost calculat la un alt salariu decât cel de baza - respectiv baza de calcul avută în vedere a fost salariul de baza din luna decembrie 2009 - *salariul tarifar de încadrare*, respectiv la salariul de încadrare din 2009.

Prin acest fapt, pârâtul a eludat prevederile legale imperative prevăzute de Regulamentele de sporuri – atât cel din 2010 cât și cel din 2018 – ca norme speciale .

Legea 284/2010 menționează la art. 21 că sporurile pentru condiții de muncă , categoriile de personal și cuantumul se stabilesc prin Regulament elaborat de fiecare minister .

Regulamentul din 2010 privind acordarea sporurilor calculate la salariile de baza din luna respectiva aprobat prin Ordinul Ministrului Sanatatii nr. 547/2010 a fost in vigoare – si nu a fost abrogat implicit – odata cu abrogarea Legii 330/2009 prin aparitia Legii 284/2010 si nici prin aparitia Legii 153/2017 care a abrogat Legea 284/2010, astfel ca prevederile lui s-au aplicat in continuare – incepand cu 1 ianuarie 2011 . (Decizia nr. 10/2017 pronuntata de catre ICCJ in dezlegarea unor chestiuni de drept .) și până la aparitia noului Regulament de sporuri aprobat prin HG nr. 153/2018 .

Sușinerile paratului din intampinare ca nu a existat un Regulament de sporuri sunt eronate si tendentioase deoarece Regulamentul se aplica cu prioritate fiind prevedere speciala care stabileste concret marimea sporului, modul de calculare și categoriile de personal care beneficiaza de acesta .

Deasemenea , Legea 153/2017 – la art. 23 mentioneaza ca sporul pentru conditii de munca se stabilesc in cel mult 60 de zile de la publicarea legii in M.Of.prin Regulament -cadru elaborat de catre Minister .

Regulamentul de sporuri aprobat de Ordinul 574/2010 la art.14 prevede : “ cuantumul sporului se stabileste prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de baza in luna respectiva, corespunzator timpului efectiv lucrat la locurile de munca prevazute in prezentul regulament”.

Deasemenea in toate anexele din Regulamentul de sporuri aprobat prin HG.nr.153/2018 este prevazut ca sporurile pentru conditiile de munca se raporteaza la salariul de baza din luna respectiva .

Practic paratul a calculat lunar sporul pentru conditii de munca aplicand procentul prevazut in Regulamente nu la salariul de baza din luna respectiva ci la o « baza de sporuri » care reprezenta de fapt salariul din luna decembrie 2009 - »salariul tarifar de incadrare » la care mai aplica cresterile prevazute prin modificarile succesive ale Legii 284/2010.

Doar începand cu luna decembrie 2016 și ulterior pana in 01.03.2018 pentru asistenții medicali apare ca bază sporuri condiții deosebite - aceeasi sumă ca la salariul de baza însă începând cu 01.03.2018 pana în 31.12.2018 din nou exista diferență în minus între baza spor condiții deosebite și salariul de bază, iar pentru ceilalți reclamanti, infirmieri, registratori medicali, ingrijitori, apare diferența începand cu 01.01.2019 și în continuare .

Reclamantele au mai arătat că toate sporurile, respectiv cel de stres/risc și sporul de condiții deosebite sunt sporuri de condiții de munca prevăzute în Regulamentele de sporuri și se calculează la salariul de baza deoarece ele sunt sporuri care nu sunt cuprinse în salariul de baza ci se calculează la acesta .

Pentru asistentele medicale perioada solicitată este decembrie 2015 – 30.11.2016 și 01.03.2018-31.12.2018 având în vedere dispozițiile legale din Regulamentele de sporuri atât cel din 2010 (a se vedea Decizia nr. 10/2017) care s-a aplicat pana in 01.03.2018, cât si cel din 2018 care se coroborează cu art.38 alin.3 lit. c din Legea 153/2017 .

Pentru infirmiere, îngrijitoare medicale și registrator medical perioada solicitată este decembrie 2015-30.11.2016 si de la 01.01.2019 în continuare sau pana la pronunțarea sentinței având în vedere aceleași dispoziții legale de mai sus .

Precizează reclamantele ca deși a apărut OUG 114/2018, art.34 lit. b din aceasta ordonanță nu se aplica personalului din Anexa II la Legea 153/2017 , deoarece pentru el se aplica art.38 alin.3 lit. c din Legea 153/2017 întrucât sporul în cauza este spor pentru condiții de munca .

Prevederile art.34 lit. b din OUG 114/2018 se aplică în privința altor sporuri, compensații, etc, dar nu și sporului pentru condiții de munca care are pentru personalul din Anexa II la Legea 153/2017, prevedere speciala separata –art. 38 ali.3 lit. c și Regulamentul de sporuri aprobat prin HG 153/2018 .

Având în vedere aspectele prezentate solicită admiterea acțiunii precizate , cu cheltuieli de judecata conform chitanței de la dosar anexate acțiunii .

4. Prin **sentința civilă nr.925/13.06.2019** (anexa 4 la prezenta încheiere) pronunțată de Tribunalul Alba acțiunea a fost admisă, reținându-se în esență că “în aplicarea actelor normative succesive privind salarizarea, pârâtul a emis decizii de stabilire a salariului de bază și a cuantumului sporului pentru condiții de muncă, au fost încheiate și acte adiționale la contractele individuale de muncă privind majorarea drepturilor salariale, însă din analiza fluturașilor de salarizare a rezultat că reclamanților li s-au acordat sporurile pentru condiții de muncă, într-un cuantum inferior celui convenit, ca urmare a unui mod de calcul eronat, respectiv prin raportare a procentului corespunzător la o altă bază de calcul decât salariul de bază, așa încât, diferența dintre cuantumul drepturilor salariale convenite și cel acordat se cuvine reclamanților cu titlu de despăgubiri, în temeiul art. 166 alin. 4 din Codul muncii”.

A mai reținut Tribunalul Alba că „potrivit art. 7 din Legea nr. 284/2010, această lege cadru s-a aplicat etapizat, prin modificarea succesivă a salariilor de bază prin legi speciale anuale, utilizându-se în prima etapă, în anul 2011, o valoare a salariului de bază egală cu cea stabilită pentru luna octombrie 2010 majorată cu 15%, conform art. 1 din Legea nr. 285/2010.

În anul 2010, în noțiunea de „salariu de bază” au fost incluse salariul de încadrare și sporurile prevăzute în notele anexelor vechii legi-cadru, Legea nr. 330/2009 – art. 5 alin. 1 lit. a) și alin. 3 din OUG nr. 1/2010. În cazul reclamanților, nota Anexei II/2 a Legii nr. 330/2010 prevedea că în coloana „bază” sunt cuprinse sporul de vechime în muncă, sporul de prevenție și cuantumul primei de stabilitate, rămânând în afara salariului de bază numai sporul pentru condiții de muncă.

Elementele care compun salariul de bază stabilit pentru anul 2011 au rămas neschimbate pentru anii 2012 (conform art. 1 din Legea nr. 283/2011), 2013 (art. 1 din OUG nr. 84/2012), 2014 (art. 1 din OUG nr. 103/2013), 2015 (art. 1 din OUG nr. 83/2014) și 2016 (art. 1 din OUG nr. 57/2015) așa încât, criticile reclamantelor formulate în sensul că sporul pentru condiții de muncă a fost calculat greșit prin raportare la salariul de încadrare sunt fondate.

Potrivit art. 20 alin. 1 din Legea cadru nr. 284/2010, “Sporurile, indemnizațiile, primele și compensațiile specifice domeniului de activitate ce se acordă personalului bugetar sunt prevăzute în anexele nr. I-VIII.”

Potrivit art. 21 din Legea cadru nr. 284/2010, “Locurile de muncă, categoriile de personal, *mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă* prevăzut în anexele nr. I-VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară - administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională sau autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

5. **Împotriva acestei sentințe a formulat apel în termen legal pârâtul apelant XXXXXXXXXXXX**, (anexa 5 la prezenta încheiere) solicitând schimbarea în tot a hotărârii apelate în sensul respingerii acțiunii reclamantelor ca netemeinică .

Apelantul critică soluția instanței de fond arătând că aceasta este urmare a unei interpretări eronate a normelor legale incidente în cauză și a probelor administrate.

Se arată în cererea de apel că instanța de fond reține în considerente, în mod corect, că reclamanții intimați se încadrează în categoria de „personal plătit din fonduri publice” și salariile de bază ale acestora se stabilesc potrivit dispozițiilor Legii nr.284/2010 și a actelor normative subsecvente acesteia pentru perioada 19 decembrie 2015 - 30.06.2018, respectiv ale Legii nr.153/2017 începând cu data de 1.07.2018.

Potrivit art.21 din Legea nr.284/2010 locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I - VIII la lege,

precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, regulament care, însă nu a fost elaborat și aprobat.

Legea nr.284/2010 nu a fost niciodată aplicată integral întrucât prevederile art.21 au fost suspendate succesiv prin următoarele acte normative : Legea nr.283/2011, art. unic, pct.2, pct. 12, care a prorogată termenul de intrare în vigoare până la data de 01.01.2013; O.U.G. nr.84/2012, art.5, care a prorogată termenul de intrare în vigoare până la data de 01.01.2014; O.U.G. nr. 103/2013, art.8, alin.(I), care a prorogată termenul de intrare în vigoare până la data de 01.01.2015; O.U.G. nr.83/2014, art.7 alin.(I), care a prorogată termenul de intrare în vigoare până la data de 01.01.2016, OUG nr.57/2015, art.6 alin.(I) care a prorogată termenul de intrare în vigoare până la data de 01.01.2017.

Așadar în această perioadă nu a existat un regulament care să stabilească locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa III a Legii nr.284/2010, precum și condițiile de acordare a acestuia.

Potrivit Deciziei ÎCCJ nr. 10/2017 "începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate", locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. 11/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice."

A susținut apelantul că instanța de fond în motivarea hotărârii face referire și ia în considerare doar prevederile art. 14 alin.1 ale OMS nr. 547/2010, care prevede „Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament ” fără a avea în vedere și prevederile alin. (2) și (3) din regulament care prevăd limitarea cuantumului sporurilor pentru condiții de muncă în anul 2010, astfel:

"(2) În anul 2010 sporurile se acordă într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu completările ulterioare, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

(3) în anul 2010 sporurile prevăzute în anexa nr. 1. la cap. I, lit. A pct. 3, 4 și 5 în anexa nr. 2, la lit. E pct. 12,13, 14 și 15. și în anexa nr. 3, la lit.. A pct. 2, se vor acorda într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009. fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art.10 din Legea nr. 329/2009, cu completările ulterioare, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament "

De asemenea, se mai susține că instanța de fond ignoră și nu argumentează motivul pentru care nu sunt luate în considerare și următoarele prevederi legale, care având în vedere modul de aplicare în timp a actelor normative și puterea juridică a acestora, trebuie aplicate cu prevalență față de prevederile Ordinului Ministerului Sănătății nr.547/2010, astfel:

Legea 330/2009, art.30, alin.(5) lit. b) care arată că în anul 2010, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2009;

Legea nr.285/2010, art. 1 alin.(3) care arată că în anul 2011, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2010;

Legea nr.283/2011, art. unic, pct.2, pct. 1 (alin.2) care arată că în anul 2012, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2011;

O.U.G. nr.84/2012, art.1 care arată că în anul 2013, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2012;

O.U.G. nr. 103/2013, art. 1, alin.(2) care arată că în anul 2014, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2013;

O.U.G nr.83/2014, art. 1 alin.(2) care arată că în anul 2015, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2014;

OUG nr.57/2015 art. 1 alin.(2) care arată că în anul 2016, cuantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2015;

În drept apelantul a invocat prevederile art.466 și următoarele din Legea nr. 134/2010 - Codul de procedura civilă; Legea nr. 53/2003 - Codul muncii republicat, Legea nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice; Lege - cadru nr. 284 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice cu modificările și completările ulterioare; Ordinul MS nr.547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor, Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice; HGR nr.153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială "

6. Intimatele reclamante au formulat cerere de sesizare a ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE (anexa 6 la prezenta încheiere) cu dezlegarea unei probleme de drept, respectiv „ în interpretarea art.14 din Regulamentul de sporuri aprobat prin Ordinul 547/2010 să se precizeze dacă la stabilirea sporurilor de condiții de muncă pentru personalul din sistemul sanitar din speță, pentru anii 2015- 2016, cuantumul acestora se stabilește prin aplicarea cotei procentuale, reprezentând sporul de condiții de munca, la salariul de bază din luna respectivă sau calculul și plata sporurilor de condiții de munca trebuie să se realizeze la nivelul salariilor și sporurilor în plată din decembrie 2009”.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Intimatele reclamante au susținut că toate actele normative anuale de salarizare, fără excepție din 2010 și până în prezent, nu au făcut decât să reia dispozițiile referitoare la valoarea de referință și la coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele Legii - cadru nr. 284/2010. prevederi care nu au fost niciodată aplicate.

Totodată, prin actele normative anuale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, "cuantumul sporurilor care fac parte, potrivit legii, din salariul brut se menține la același nivel, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții".

Practic, niciun angajat bugetar nu a primit plăți salariale potrivit acestei legi, pentru că, prin acte normative anuale de salarizare, s-a derogat permanent, perpetuându-se starea de tranziție. Așadar, s-a procedat doar la o "reîncadrare scriptică" a personalului potrivit noilor grile, dar plata salariilor și sporurilor s-a "realizat faptic" la nivelul salariilor în plată din decembrie 2009.

Așadar, este de reținut faptul că, deși personalul bugetar a fost reîncadrat în conformitate cu dispozițiile legilor-cadru, și există și un regulament de sporuri de condiții de munca, el nu a fost salarizat în baza acestora, întrucât, la stabilirea salariului și a sporurilor nu au fost aplicate valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare, și nici prevederile din regulament care, trimitând la cadrul normativ în vigoare la nivelul anului 2009, mențineau în plată cuantumul salariat și cuantumul sporurilor din anii anteriori.

Prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 a fost aprobat Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care a fost abrogată prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010.

Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevede:

Art. 7 alin.1 "Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare."

Art. 21: "Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, prevăzut în anexele nr. I-VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară - administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională sau autoritățile centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate."

Conform Deciziei nr. 10/2017 a ÎCCJ în dezlegarea unei chestiuni de drept, ulterior datei de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate", locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 547/2010.

Intimatele reclamante au menționat faptul că în Contractele Colective de Munca de la nivel de ramură sanitară atât cel pe 2011, cel pe 2012, cât și cel pe 2014-2015 nr.1726/29.11.2013 prelungit conform adresei nr.101/DDS/21,01.2016 cu încă 1 an, deci și pe 2016, se prevede la art.96 faptul că "Sporurile acordate personalului din sectorul sanitar se stabilesc cu acordul federațiilor semnatare ale prezentului contract colectiv de muncă, se adoptă prin hotărâre de Guvern și se constituie ca anexa distinctă la prezentul contract. Așadar Regulamentul de sporuri din anul 2010 reprezintă o anexa la CCM .

Intimatele reclamante au considerat că sporurile de condiții de muncă trebuie acordate conform Regulamentului de sporuri din 2010 care face parte integrantă din CCM ca anexa a acestuia - cu calculul sporurilor la salariile de bază din luna în care se acordă, aceasta, având în vedere faptul că prevederile CCM sunt obligatorii pentru părți iar aceste prevederi nu au fost contestate sau constatate nule de către o instanța de judecată.

Au concluzionat intimele reclamante în sensul că prevederile CCM primează în fața celorlalte prevederi legale astfel ca se impune ca ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să precizeze dacă la stabilirea sporurilor de condiții de muncă pentru personalul din sistemul sanitar se aplică Regulamentul de sporuri din 2010 aprobat prin Ordinul 547/2010 prin calcularea procentelor reprezentând sporul de condiții de muncă la salariul de bază din luna respectivă sau calculul și plata sporurilor de condiții de muncă trebuie să se realizeze la nivelul salariilor și sporurilor în plată din decembrie 2009.

2. Apelantul pârât XXXXXXXXXXXXXXXX a formulat un punct de vedere prin care a arătat că este neîntemeiată cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție deoarece prevederile succesive enunțate în cuprinsul întâmpinării (inclusiv OMS nr.547/2010) au impus păstrarea cuantumului sporurilor pentru condiții de muncă la nivelul anului 2009 când a fost stabilit prin aplicarea procentului de spor la salariul de bază avut în acel an (2009), motiv pentru care consideră că nu poate fi dată o altă interpretare textului de lege și nu poate fi stabilită stabilită o altă bază de calcul a acestor sporuri.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată :

1. Normele de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt următoarele:

Art.14 din Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind

salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, Regulament aprobat prin Ordinului Ministerului Sănătății nr.547 din 26 mai 2010 are următorul cuprins:

„(1) Quantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

(2) În anul 2010 sporurile se acordă într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu completările ulterioare, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

(3) În anul 2010 sporurile prevăzute în anexa nr. 1, la cap. I, lit. A pct. 3, 4 și 5, în anexa nr. 2, la lit. E pct. 12, 13, 14 și 15, și în anexa nr. 3, la lit. A pct. 2, se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, cu completările ulterioare, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.”

Alte norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

- Legea 330/2009, art.30, alin.(5) lit. b) care prevede că în anul 2010, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2009;
- Legea nr.285/2010, art. 1 alin.(3) care prevede că în anul 2011, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2010;
- Legea nr.283/2011, art. unic, pct.2, pct. I (alin.2) care prevede ca în anul 2012, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2011;
- O.U.G. nr.84/2012, art. 1 care prevede că în anul 2013, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2012;
- O.U.G. nr. 103/2013, art. 1, alin.(2) care prevede că în anul 2014, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2013;
- O.U.G nr.83/2014, art. 1 alin.(2) care prevede că în anul 2015, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2014;
- OUG nr.57/2015 art. 1 alin.(2) care prevede că în anul 2016, quantumul sporurilor se menține la același nivel cu cel acordat pentru luna decembrie 2015;

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Prin decizia civilă nr. 199/06.03.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția I Civilă în dosar nr. 1355/90/2015 (anexa 7 la prezenta încheiere) s-au respins ca nefondat, apelul declarat de reclamantele XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX împotriva sentinței civile nr.1347/28.11.2017 pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.1355/90/2015, statuându-se în mod definitiv că începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate", locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă Legea 330/2009 a fost abrogată de Legea 284/2010, iar modalitatea de calculare este cea stabilită prin legile anuale de salarizare.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța a reținut că trebuie avut în vedere că la momentul lunii decembrie 2009 noțiunea de salariu de bază se suprapunea peste noțiunea de salariu de încadrare, însă odată cu intrarea în vigoare, la 01.01.2010, a Legii-cadru nr. 330/2009, noțiunea de salariu de bază a fost lărgită, în sensul că în structura acesteia au fost incluse, conform Notei din anexa II/2, sporul de vechime în muncă, salariul de merit, sporul de prevenție și cuantumul lunar aferent primelor de stabilitate, pentru toate categoriile de personal din sistemul sanitar care au beneficiat în anul 2009 de acesta, sporurile solicitate de către reclamante rămânând în afara salariului de bază și fiind astfel aplicabile dispozițiile art.30 alin 2 lit. b din Legea 330/2009 care dispun că „sporurile specifice pe categorii de personal și domenii de activitate sunt cele prevăzute în cap. III și în anexele la prezenta lege.”

Trebuie avut în vedere că legea unitară de salarizare (nii coeficienți de ierarhizare, procente noi ale sporurilor, alte drepturi salariale) nu s-a aplicat, iar în anul 2010, s-a aplicat vechiul sistem de salarizare, adică cel existent la data de 31 decembrie 2009, cu ajustările prevăzute de noua lege, ajustări care au tot caracter tranzitoriu până la aplicarea efectivă a legii-cadru, respectiv: includerea unor sporuri în baza salarială, eliminarea altor sporuri, instituirea unor limite salariale etc.).

De asemenea prin decizia civilă nr.1621/06.11.2019 a Curții de Apel Alba Iulia – Secția I Civilă pronunțată în dosarul nr. 488/107/2019 (anexa 8 la prezenta încheiere) a fost admis ca fondat apelul declarat de pârâțul XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței civile nr. 939/2019 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar nr. 488/107/2019.

A fost schimbată în tot sentința atacată, în sensul că s-a respins acțiunea precizată formulată de reclamanta XXXXXXXXX în contradictoriu cu pârâțul XXXXXXXXXXXX, după care s-a respins cererea intimă de obligare a apelantului XXXXXXXXXXXX la plata cheltuielilor de judecată în apel.

Raționamentul dezvoltat în această hotărâre judecătorească este identic cu cel mai sus înfățișat în sensul că și de această dată instanța a stabilit că angajatorul a procedat la calcularea corectă a sporului respectând principiile legale mai sus enunțate (într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009).

3. Opinia completului de judecată asupra chestiunii de drept care face obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

În raport cu jurisprudența astfel conturată la nivelul Curții de Apel Alba Iulia punctul de vedere al completului de judecată este în sensul că prin Ordinul 547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea - cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv prin art.14 din acest Regulament s-a prevăzut modalitatea de aplicare a cuantumurilor sporurilor, respectiv prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

Alineatul 2 al aceluiași articol prevede însă, în aplicarea dispozițiilor tranzitorii din Legea nr. 330/2009, că în anul 2010 sporurile se acordă într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.

Ulterior, a fost adoptată o nouă lege-cadru a salarizării, respectiv Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ce aduce alte noutăți în domeniu, reglementează noi ierarhii, noi coeficienți de ierarhizare, introduce clasele de salarizare pentru tot personalul bugetar, o nouă valoare de referință, o reasezare a sporurilor, instituie gradațiile unice pentru tot personalul bugetar (calculate în funcție de vechimea în muncă).

Potrivit art. 21 din aceasta lege, locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I - VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre

ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară - administrație, sănătate, (...).

În continuare însă, prin legi anuale de salarizare, s-a amânat aplicarea Legii-cadru nr. 284/2010, în ceea ce privește modalitatea de stabilire a salariilor, inclusiv a art. 21 din această lege - pentru care s-a prevăzut intrarea în vigoare la 01.01.2018, consacându-se astfel menținerea situației create prin Legea-cadru nr. 330/2009.

Ulterior, pentru anul 2011 a fost adoptată Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care prevedea expres, la art. 4 alin. (2) că „în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru”, iar potrivit art. 1 cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) - salariul de bază și sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie, urmând a fi majorate cu 15%.

Pentru anul 2012, a fost adoptată Legea nr. 283/2011 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar care, în mare parte, preia dispozițiile cuprinse în Legea nr. 285/2010, art. 1(1) din acest act normativ stabilind că, în anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, iar aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că în anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.)

Pentru anul 2013, aceleași dispoziții sunt preluate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, prin raportare la salariul de bază și sporurile din decembrie 2012.

Pentru anul 2014 au fost aplicabile dispozițiile art. 1 alin 1 și 2 din OUG 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice conform cărora în anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, respectiv în anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Relativ la anul 2015 s-au aplicat dispozițiile din art. 1 a OUG 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, care a prevăzut reglementari similare, menținându-se în plată salariul, respectiv sporurile la nivelul aferent lunii decembrie 2014.

În cele din urmă, pentru anul 2016 dispozițiile sunt preluate în art. 1 din OUG 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor

termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, făcându-se trimitere la salariul și sporurile din decembrie 2015.

În ceea ce privește dispoziția potrivit căreia în anii 2011-2016 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea - cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, se constată că prin această prevedere se exclud de la aplicare în acești ani nu numai coeficienții și valoarea de referință, ci implicit toată salarizarea astfel cum este reglementată prin legea-cadru.

Astfel, legile anuale fac trimitere la un anumit quantum al salariului de bază lunar sau indemnizației de încadrare lunară, care este cel din luna decembrie a anului anterior. Legea nr. 283/2011 face trimitere la quantumul din luna decembrie 2011, quantum care la rândul său este cel din luna octombrie 2010 (majorat cu 15%), iar quantumul salarial din luna octombrie 2010 este cel de la 31 decembrie 2009, adică cel calculat potrivit legislației atunci în vigoare ș.a.m.d.

Practic, în baza dispozițiilor menționate anterior, nu s-a aplicat modalitatea de calculare a salariilor și a sporurilor potrivit noii legi de salarizare, ci legile anuale de salarizare au prevăzut anual calcularea salariilor și a sporurilor pornind de la quantumul acestora existent la data de 31 decembrie 2009.

Față de această expunere opinia completului de judecată este în sensul că stabilirea și calcularea sporului pentru condiții de muncă prin raportare la salariul de bază încasat lunar nu este un argument care poate fi validat ci structura bazei în raport de care trebuie calculate sporul pentru condiții de muncă este cea din luna decembrie 2009.

Rezolvarea dată de instanța supremă prin decizia nr.10/2017 nu acoperă și chestiunea de drept care se impune a fi dezlegată prin hotărârea prealabilă deoarece instanța supremă nu a stabilit în mod expres și nici implicit că modalitatea de calcul a sporurilor este cea în raport de salariul de bază aferent fiecărei luni, ca atare Curtea apreciază că salarizarea reclamantelor nu poate fi disociată de modalitatea de aplicare a actelor normative cu caracter tranzitoriu mai sus amintite, care au raportat modul de stabilire a salariului de bază și a sporurilor aferente la salariul din luna decembrie 2009.

În cele din urmă se va mai aprecia că o calculare a sporurilor menționate în raport de salariul de bază lunar ar presupune majorarea salariului în afara cadrului legal aplicabil și ar încălca principiul consacrat de art. 14 alin.2 din Ordinul 547/2010, potrivit căruia sporurile pentru condiții deosebite se acordă într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009, dispozițiile Ordinului 547/2010 trebuind a fi invocate și percepute sub aspectul întregului său conținut normativ și nu în mod fragmentat.

Ca o confirmare a faptului că sensul și finalitatea reglementărilor a fost cel de mai sus se va mai reține că prin articolul unic punctul 4 din Legea nr.250/2016, s-a dispus ca, începând cu luna decembrie a anului 2016, aplicarea acestor sporuri ca procent să va face la salariul de baza din luna respectivă.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) - (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, a statuat că, "deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la quantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar din fonduri publice făcând trimitere la quantumul drepturilor salariale din anul precedent.

Astfel, în prezent, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale". – anexa 9 la încheiere.

Înalta Curte de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin decizia nr. 10/2017 din 20 februarie 2017 a statuat că „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate", locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

La considerentul nr.62 al acestei decizii se reține că „supraviețuirea Legii-cadru nr. 330/2009 și a normelor sale de aplicare, precum cele menționate în Ordinul nr. 547/2010, ulterior abrogării sale prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010, constituie una dintre cele două excepții acceptate de la principiile care guvernează acțiunea legii civile în timp (principiul neretroactivității legii civile noi și principiul aplicării imediate a legii civile noi), fiind prevăzută expres în anexa la Ordinul nr. 547/2010 (la pct. II lit. B), circumscrisă unei situații determinate (aceea a sporurilor pentru condiții de muncă) și justificată de imposibilitatea aplicării legii noi, din perspectiva art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 (prin care se reglementează aceste sporuri), ca urmare a prorogării succesive a intrării în vigoare a acestui articol până la 1 ianuarie 2017.”

Cu toate acestea se poate observa că decizia nr.10/2017 a instanței supreme nu conține nici un fel de dezlegări în ceea ce privește modalitatea de calcul a sporurilor, în sensul că stabilirea și plata sporurilor în intervalul de timp 01.09.2015-30.11.2016 ar trebui să se realizeze în raport de salariul de bază aferent fiecărei luni din acest interval calendaristic, în acest context trebuind a fi relevat și considerentul nr.61 al deciziei mai sus menționate potrivit căruia „cu alte cuvinte, Ordinul nr. 547/2010 continuă să își producă efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, ca urmare a trimiterii exprese făcute prin dispozițiile Ordinului nr. 42/77/2011 la aplicarea Legii-cadru nr. 330/2009, care reglementează sporurile pentru condiții de muncă ce vor fi acordate până la aprobarea unui regulament în conformitate cu dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010.”

Evidențierea caracterului unitar al jurisprudenței naționale consultate

Consultând jurisprudența națională cu privire la problema de drept supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție, se constată că aceasta are un caracter unitar.

Astfel, prin **decizia civilă nr.819/21.03.2018 a Curții de Apel Pitești**, pronunțată în dosar nr.3990/90/2015 (anexa 9 la prezenta încheiere) a fost admis declarat de pârâțul XXXXXXXXXXXXX a fost schimbată în tot sentință după care s-a respins acțiunea reclamantelor XXXXXXXX și XXXXXXXX, reținându-se că angajatorul a procedat la calcularea corectă a sporului respectând principiile legale mai sus enunțate (într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009).

Aceeași dezlegare a problemei de drept se regăsește în **decizia civilă nr. 38/23.01.2018 a Curții de Apel Timișoara** pronunțată în dosar nr.366/115/2017 (anexa 10 la prezenta încheiere) prin care s-a admis apelul declarat de pârâțul XXXXXXXXXXXXX a fost

schimbată în parte sentința în sensul respingerii acțiunii reclamantului XXXXXX, fiind menținută sentința cu privire la renunțarea la judecată, și de această dată instanța stabilind că în decembrie 2009 salariile de bază în raport de care se calculau sporurile echivalau cu salariile de încadrare, incluzând sporul de conducere, după caz, astfel că pentru a se păstra valoarea pecuniară aferentă lunii decembrie 2009, cota procentuală aferentă sporului se impunea a fi aplicată asupra bazei salariale din luna decembrie 2009 și nu asupra salariului de bază stabilit în conformitate cu dispozițiile Legii nr.248/2010, cum a solicitat reclamantul.

În aceeași hotărâre a reținut Curtea de Apel Timișoara că cererea reclamantului de recalculare a sporurilor prin raportare la salariul de bază prevăzut în capitolul II din anexa III la Legea nr.284/2010 nu poate fi admisă, ci structura bazei în raport de care trebuie calculate sporurile este cea aplicată în decembrie 2009, fiind pertinente sub acest aspect susținerile angajatorului în sensul că din anul 2010 și până în decembrie 2016 angajații din sectorul bugetar au beneficiat doar de salariile și de sporurile aplicate în luna decembrie 2009.

Pentru aceste motive, în baza art.520 alin.1 Cod procedură civilă Curtea va reține că sesizarea este admisibilă drept pentru care va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept mai sus menționate, după care în baza art.520 alin.2 Cod procedură civilă se va dispune suspendarea judecării în apel până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

În numele legii DISPUNE

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile care să dezlege chestiunea de drept care face obiectul întrebării formulate de intimatele reclamante XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX ș.a (în total 61 de reclamante) în contradictoriu cu apelantul pârât XXXXXXXXXXXXX, așa cum această întrebare a fost enunțată la fila 196 din dosar, respectiv dacă: **„În interpretarea art. 14 din Regulamentul de sporuri aprobat prin Ordinul 547/2010 se poate preciza că la stabilirea sporurilor de condiții de muncă pentru personalul din sistemul sanitar, pentru anii 2015-2016, cuantumul acestuia se stabilește prin aplicarea cotei procentuale, reprezentând sporul de condiții de muncă, la salariul de bază din luna respectivă sau calculul și plata sporurilor de condiții de muncă trebuie să se realizeze la nivelul salariilor și sporurilor în plată din decembrie 2009”.**

Dispune suspendarea judecării în apel până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul :

1. cererea de chemare în judecată - anexa nr. 1 la prezenta încheiere.
2. întâmpinarea – anexa 2
3. precizarea cererii de chemare în judecată - anexa 3
4. sentința civilă nr.925/13.06.2019 a Tribunalului Alba - anexa 4
5. cererea de apel formulată de pârâtul XXXXXXXXXXXXX - anexa 5
6. cererea formulată de intimatele reclamante având ca obiect sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea art.14 din Regulamentul aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.547/2010 – anexa 6
7. decizia civilă nr. 199/06.03.2019 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția I Civilă în dosar nr. 1355/90/2015 - anexa 7
8. decizia civilă nr.1621/06.11.2019 a Curții de Apel Alba Iulia – Secția I Civilă pronunțată în dosarul nr. 488/107/2019 - anexa 8
9. decizia civilă nr.819/21.03.2018 a Curții de Apel Pitești, pronunțată în dosar nr.3990/90/2015 - anexa 9

10. decizia civilă nr. 38/23.01.2018 a Curții de Apel Timișoara pronunțată în dosar nr.366/115/2017 - anexa 10

Pronunțată în ședința publică de la 26 februarie 2020.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red./Tehnored. XX/XXXX
XX. 4 ex./09.03.2020